

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Táboře rozhodl samosoudkyní Mgr. Helenou Mörtlovou v hlavním líčení konaném dne 13. dubna 2022

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obviněného], [datum narození] v [obec], osoba samostatně výdělečně činná, trvale bytem [adresa obviněného],

je vinen, že

1.

dne 26. 12. 2021 kolem 13.30 hodin v [obec], se v bytě v osmém patře v domě [adresa] v [anonymizováno] ulici poté, co požil přesně nezjištěné množství alkoholických nápojů a kdy koncentrace alkoholu v jeho krvi podle dechové zkoušky provedené přístrojem [příjmení] činila 2,14 g, zmocnil bez vědomí a souhlasu uživatele vozidla [jméno] [jméno], narozeného [datum], klíčů od vozidla [značka automobilu], [registrační značka], a pomocí těchto klíčů se zmocnil i před domem zaparkovaného vozidla, které užil k jízdě z [anonymizováno] ulice po silnici II. třídy [číslo] směrem k ulici [ulice], ačkoliv nebyl schopen vozidlo ovládat zcela bezpečně, což se projevilo tím, že při průjezdu [anonymizováno] ulic v době kolem 13.45 hodin v km 31,467 silnice II. třídy [číslo] nejprve pravou boční částí vozidla narazil do při pravém okraji zaparkovaného osobního motorového vozidla [značka automobilu], [registrační značka], dále pokračoval v jízdě a následně u domu [adresa] narazil do zadní části zaparkovaného osobního motorového vozidla [značka automobilu], RZ [anonymizována dvě slova] 2 [číslo], na vozidle [značka automobilu] způsobil jeho majiteli [celé jméno poškozeného], narozenému [datum], škodu ve výši 32 000 Kč, poškozením vozidla [značka automobilu] způsobil jeho majiteli [celé jméno poškozeného], narozenému [datum], škodu ve výši 230 000 Kč, poškozením vozidla [značka automobilu] způsobil jeho majiteli společnosti [právnícká osoba], [IČO], škodu ve výši 86 000 Kč, poškozením obrubníku způsobil Městu [obec], [IČO], škodu ve výši 992,50 Kč,

2.

dne 18. 3. 2022 kolem 4.30 hodin v [obec] poté, co požil přesně nezjištěné množství alkoholických nápojů a kdy koncentrace alkoholu v jeho krvi činila podle dechové zkoušky provedené přístrojem [příjmení] nejméně 2,24 g, řídil z místa bydliště v [anonymizováno] ulici k autobusovému nádraží a od autobusového nádraží po [anonymizováno] náměstí v protisměru na ulici [ulice] osobní motorové vozidlo [značka automobilu], [registrační značka], ačkoliv nebyl schopen řízení vozidla ovládat zcela bezpečně,

a v obou shora uvedených případech vozidlo řídil přesto, že mu byl mimo jiné rozsudkem Okresního soudu v Táboře sp. zn. 6 T 12/2018 ze dne 10. 4. 2018, který téhož dne nabyl právní moci, uložen trest zákazů činnosti spočívající v zákazu řízení všech druhů motorových vozidel na dobu 36 měsíců, a přesto, že byl dne 25. 6. 2020 propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody, který mu byl rozsudkem Okresního soudu v Táboře sp. zn. 5 T 33/2019 ze dne 25. 4. 2019, který nabyl právní moci dne 19. 6. 2019, uložen za přečin podle § 274 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku,

tedy

ad 1.

- zmocnil se cizího motorového vozidla v úmyslu je přechodně užívat,

ad 1. – 2.

- ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil vlivem návykové látky, vykonával činnost, při které by mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku, a způsobil tímto činem dopravní nehodu (bod 1.) a byl v posledních dvou letech propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody za takový čin,

- mařil výkon rozhodnutí soudu tím, že vykonával činnost, která mu byla takovým rozhodnutím zakázána,

čímž spáchal

ad 1.

- přečin neoprávněné užívání cizí věci podle § 207 odst. 1 trestního zákoníku,

ad 1. – 2.

- pokračující přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, 2 písm. a) (v bodě 1), písm. c) trestního zákoníku

- pokračující přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 274 odst. 2 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody ve výměře 20 (dvacet) měsíců nepodmíněně.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 73 odst. 1, 3 trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest zákazů činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všech druhů v trvání 5 (pět) let.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradě škody poškozenému [příjmení] [jméno], [IČO], [anonymizováno] náměstí 2/2, [PSČ] [obec], škodu ve výši 992,50 Kč.

Odůvodnění:

1. V hlavním líčení byl vyslechnut obžalovaný [celé jméno obviněného], který mimo jiné uvedl, že si nyní uvědomuje závažnost jednání, které vnímá jako velice špatné, neboť mohl někoho zranit. Učinil kroky k náhradě škody, jednal s poškozenou společností [právní osoba], omluvil se, škodu bude splácet i ostatním poškozeným. Dále byly provedeny listinné důkazy, jejichž podstatný obsah je citován níže.

2. Obžalovaný dobrovolně a bez nátlaku prohlásil, že je vinen jednáním popsáním v návrzích na potrestání Okresního státního zastupitelství v [obec] sp. zn. ZK [číslo] a ZK [číslo], když obě věci byly na základě usnesení zdejšího soudu ze dne 28. 3. 2022, č. j. 5 T 38/2022 – 59, spojeny ke společnému projednání a rozhodnutí, a souhlasil s popisem skutku a s právní kvalifikací, čímž splnil všechny požadavky pro aplikaci § 206c trestního řádu. V souladu s odstavcem 3 a 6 tohoto ustanovení soud za souhlasu státní zástupkyně prohlášení viny obžalovaného v celém rozsahu obou návrhů na potrestání přijal a dále neprováděl v tomto směru dokazování. Dokazování bylo omezeno pouze na skutečnosti rozhodné z hlediska ukládání trestu.

3. Pokud jde o výrok o druhu a výměře trestu, soud vzal v úvahu kritéria stanovená ustanoveními § 39 trestního zákoníku, přihlédl tedy k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, jež jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Přihlédl k poměrům pachatele, jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Dále přihlédl k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život obžalovaného, posoudil existenci polehčujících a přitěžujících okolností, jak je definuje ustanovení § 41 a § 42 trestního zákoníku, a poté dospěl k následujícím závěrům:

4. Pokud jde o okolnosti svědčící ve prospěch obžalovaného, jde především o výše zmíněné prohlášení viny a označení rozhodných skutečností za nesporné, které je podle § 39 trestního zákoníku nově jedním ze základních kritérií pro stanovení druhu a výše trestu, hovořících ve prospěch obžalovaného. Současně lze uzavřít, že se obžalovaný ke svému jednání doznal a jednání litoval, svědčí mu tedy polehčující okolnosti ve smyslu § 41 písm. l) a o) trestního zákoníku. Taktéž lze přihlédnout k polehčující okolnosti podle § 42 písm. j) trestního zákoníku, neboť se přičinil o odstranění škodlivých následků, kdy oznámil škodnou událost pojišťovně, jednal s poškozenými o náhradě škody a zavázal se škodu v budoucnosti splácet. Naopak mu značnou měrou přitěžuje okolnost dle § 42 písm. p) trestního zákoníku, neboť byl v minulosti opakovaně odsouzen, a to i pro shodnou trestnou činnost a také skutečnost, že se dopustil více trestných činů.

5. Na základě popisu z evidence rejstříku trestů je zřejmé, že obžalovaný byl v minulosti celkem 15 x soudně projednáván. Dopouštěl se fakticky kontinuálně různorodé trestné činnosti, kdy mu byly ukládány nejdříve tresty výchovné, které byly následně změněny na tresty nepodmíněné, potažmo již přímo citelné tresty odnětí svobody, jakož i tresty zákazu činnosti řízení motorových vozidel. Projednávané trestné činnosti se pak dopustil krátce po výkonu trestu nepodmíněného ve výměře 10 měsíců, který mu byl uložen rozsudkem Okresního soudu v Táboře ze dne 25. 4. 2019, sp. zn. 5 T 363/2019, a to pro přečiny ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku a maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, tedy pro trestnou činnost naprosto shodného charakteru.

6. Z předchozích odsouzení obžalovaného, z nichž bylo citováno jen poslední, je tedy zřejmé, že jde o osobu závadovou, které porušování právních předpisů nečiní žádných potíží, ba naopak svým chováním prokazuje evidentní pohrdání rozhodnutími soudu. V krátkém časovém horizontu páchal shodnou trestnou činností, následně pak mařil ukládané tresty zákazu činnosti. Trestné činnosti se navíc opět dopustil pod vlivem alkoholu. V minulosti mu byly ukládány jak tresty výchovné, tak i tresty represivní, které však evidentně neměly na obžalovaného fakticky

žádný výchovný dopad. Jmenovaný nedbal varování, nezměnil svůj postoj k dosavadnímu způsobu života, nadále nerespektoval zákon, což je zřejmé ze skutečnosti, že projednávané trestné činnosti se dopustil krátce po výkonu trestu nepodmíněného. Odsouzený se tak projevil bez sebereflexe, bez náhledu na své chování, kdy evidentně nedomýšlel dopad jednání a hrozící sankce, kdy nedokázal ovlivnit své jednání, kterého se dopustil po konzumaci alkoholu. Soud tedy neměl fakticky v této situaci jinou možnost než uložit obžalovanému trest nepodmíněný, když pouze tento druh trestu se jeví jako jediný účelný a spravedlivý.

7. Soud obžalovanému ukládal trest úhrnný, neboť tento se dopustil více trestných činů, a to trest vyměřený dle nejprísnějši trestní sazby přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 2 trestního zákoníku, kdy zákon stanoví rozmezí trestní sazby 6 měsíců až 3 léta. K tomuto přečinu zbývá doplnit, že jde o dva dílčí útoky jednoho pokračujícího přečinu, neboť je pojií jednak blízká časová souvislost a jednak obdobný způsob provedení. Mezi jejich spácháním nedošlo k doručení jednoho z návrhu na potrestání, takže nedošlo k tzv. přerušení pokračujícího trestného činu. Soud tedy uložil jmenovanému trest vyměřený mírně nad 1/3 trestní sazby, ačkoliv intervenující státní zástupkyní byl navrhován trest přísnější. Soud doufá, že tento trest bude pro obžalovaného konečně natolik velkým poučením, že se v budoucnu již vyvaruje páchání trestné činnosti a povede řádný život. Pro výkon trestu byl pak obžalovaný zařazen v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku do věznice s ostrahou. Obžalovanému byl dále ukládán také trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel, neboť je zapotřebí jej s ohledem na projednávanou trestnou činnost po delší dobu vyřadit z provozu na pozemních komunikacích. Proto byl obžalovanému trest zákazu činnosti vyměřen citelněji, a to již ve výměře 5 let.

8. Pokud jde o výrok o náhradě škody, tak soud konstatuje, že se poškozené [územní celek] připojilo k trestnímu řízení s náhradou škody ve výši 992,50 Kč, ostatní poškozené se svými nároky na náhradu škody nepřipojili. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu, odsuzuje-li soud obžalovaného pro trestný čin, kterým způsobil jinému majetkovou škodu, uloží mu v rozsudku, aby poškozenému nahradil majetkovou škodu, jestliže byl nárok včas uplatněn (§ 43 odst. 3), nestanoví-li tento zákon jinak; nebrání-li tomu zákonná překážka, soud uloží obžalovanému vždy povinnost k náhradě škody, jestliže je výše škody součástí popisu skutku uvedeného ve výroku rozsudku, jímž se obžalovaný uznává vinným, a škoda v této výši nebyla dosud uhrazena nebo bezdůvodné obohacení nebylo dosud v tomto rozsahu vydáno. Poškozené Město Tábor doložilo cenovou nabídku na opravu obrubníku ve výši 992,50 Kč (jako na č. l. 39 spisového materiálu). Soud tedy uznal obžalovaného vinným v souladu s podaným návrhem na potrestání a současně ve smyslu výše citovaného ustanovení rozhodl o povinnosti uhradit poškozenému [příjmení] [jméno] škodu trestným činem způsobenou ve výši 992,50 Kč. Rozhodnutí podle § 228 odst. 1 trestního řádu je exekučním vykonatelným titulem, poškozený se tedy poučuje o tom, že se může domáhat své pohledávky cestou exekuce.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání do osmi dnů od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu v Táboře ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocih je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve třech vyhotoveních.

Tábor 13. dubna 2022

Mgr. Helena Mörtlová
předsedkyně senátu

Rozhodnutí nabylo právní moci dne 12. května 2022.